

ที่ กบ 0037.5/ว ๑๑๙

ศาลากลางจังหวัดกระบี่
ถนนอุตรกิจ กบ 81000

A ธันวาคม 2552

เรื่อง หรือข้อกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าและกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่นในพื้นที่เดียวกัน

เรียน นายอำเภอทุกอำเภอ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ นายกเทศมนตรีเมืองกระบี่

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.3/ว 2247

ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน 2552

พร้อมหนังสือฉบับนี้ จังหวัดกระบี่ ขอส่งสำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเกี่ยวกับการตอบหรือข้อกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าและกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่นในพื้นที่เดียวกัน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 7) ได้มีความเห็นในเรื่องดังกล่าวไว้ รายละเอียดตามสำเนาหนังสือสิ่งที่ส่งมาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ สำหรับอำเภอให้แจ้งเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่ทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายชัยเลิศ ~~วิบูลย์รัตนโชติ~~)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานการเงินบัญชีและการตรวจสอบ

โทร. 0-7561-1910

2
Feb 26 1914

ศาลากลางจังหวัดลพบุรี
เลขที่ 028174
วันที่ 24 พ.ย. 2552
เวลา

ที่ มท 0808.3/ว 2247

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนราชสีมา ดลิตู กทม. 10300
สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

19 พฤศจิกายน 2552

เลขที่ 12381/9174

วันที่ 25 พ.ย. 2552

เรื่อง หรือข้อกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าและกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่นในพื้นที่เดียวกัน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร สุราษฎร์ธานี กระบี่ ตรัง พังงา สตูล และตรัง ยะลา
จังหวัดพัทลุง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ที่ ทส 0903.2/9737 ลงวันที่ 28 พฤษภาคม 2552 จำนวน 1 ชุด
2. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร 0901/1195 ลงวันที่ 9 พฤศจิกายน 2552 จำนวน 1 ชุด

ด้วยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้หารือปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า และกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่นในพื้นที่เดียวกัน ไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับแจ้งจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 7) ได้มีความเห็นในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง จังหวัดโดยคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรังนกอีแอ่นสามารถอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. 2540 ให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าที่ได้มีการประกาศกำหนดให้รังนกอีแอ่นหรือนกอีแอ่นกินรังเป็นสัตว์ป่าชนิดที่ห้ามล่าได้หรือไม่ เห็นว่า โดยที่มาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ได้กำหนดมาตรการในการคุ้มครองรังของสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะ โดยห้ามบุคคลใดเก็บ ทำอันตราย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งรังของสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครอง ยกเว้นผู้ซึ่งได้รับอนุญาตเก็บรังนกอีแอ่นตามกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่นและผู้ที่มีอำนาจของผู้รับอนุญาตดังกล่าว แต่ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งมีผลให้ผู้ได้รับอนุญาตเก็บรังนกอีแอ่นได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับในการเก็บ ทำอันตราย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งรังของนกอีแอ่นเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรังนกอีแอ่นได้ให้สัมปทานแก่ผู้รับสัมปทานรายใดแล้ว ผู้รับสัมปทานดังกล่าวก็สามารถเข้าไปเก็บรังนกอีแอ่นในเขตที่ได้รับสัมปทานได้ แม้ว่าเขตดังกล่าวจะถูกประกาศกำหนดให้...

ประกาศกำหนดให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าตามมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ก็ตาม แต่ผู้ได้รับอนุญาตเก็บรังนกอีแอ่นจะต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในสัมปทานให้ครบถ้วน

* ประเด็นที่สอง จังหวัดโดยคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรังนกอีแอ่นสามารถอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. 2540 ให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าได้หรือไม่ เห็นว่า เมื่อได้ให้ความเห็นในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า คณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรังนกอีแอ่นมีอำนาจให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นในท้องที่จังหวัดของตนได้ คณะกรรมการจึงสามารถให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นในเขตพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตามมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ได้ แต่ในการเข้าไปเก็บรังนกอีแอ่นในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่านั้น ผู้รับสัมปทานจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 เสียก่อน

ประเด็นที่สาม หากจังหวัดโดยคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรังนกอีแอ่นดำเนินการให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นไปโดยฝ่าฝืนมาตรา 42 หรือมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 แล้วแต่กรณี กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จะต้องดำเนินการอย่างไร จึงจะถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมายทั้งสองฉบับ เห็นว่า เมื่อได้พิจารณาแล้วว่าพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. 2540 ตราขึ้นใช้บังคับกับการให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นในพื้นที่ของจังหวัดที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 เป็นการเฉพาะ และได้ให้ความเห็นไว้ในประเด็นที่หนึ่งและประเด็นที่สองแล้ว จึงไม่ต้องพิจารณาประเด็นนี้อีก รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิระวัฒน์ ชื่นวาริน)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนนโยบายการคลังและพัฒนารายได้

โทร 0-2241-0755

โทรสาร 0-2241-9042

๑

๑๓

๕๑๘๗

เลขรับ..... 4187

วันที่ 12 พ.ย. 2552

เวลา.....

๕๑๘๗

เลขรับ.....

วันที่ 12 พ.ย. 2552

เวลา.....

๕๑๘๗

เลขรับ.....

วันที่ 12 พ.ย. 2552

เวลา.....

ที่ นร ๐๔๐๑/

๕๑๘๗

เลขรับ..... 1582

วันที่ 12 พ.ย. 2552

เวลา.....

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

พฤศจิกายน ๒๕๕๒

เรื่อง ทารื้อข้อกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า และกฎหมายว่าด้วยอากรรั้งนกอีแอ่นในพื้นที่เดียวกัน

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๖/ป ๕๔๔ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การให้สัมปทานเก็บรั้งนกอีแอ่น ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

ตามที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชได้ขอหารือปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าและกฎหมายว่าด้วยอากรรั้งนกอีแอ่นในพื้นที่เดียวกัน และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) กระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และจังหวัดพัทลุง แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว และมีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๕

ฝ่ายกฎหมายทรัพยากรธรรมชาติ

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๕ ต่อ ๑๔๑๐

โทรสาร ๐ ๒๒๒๒ ๕๑๖๑

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

๑๑๑๑๑๑๑๑ / ๑๑๑๑๑

๑๑ ๑๑ ๑๑

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๔๐๓.๒/๔๗๓๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าพรุเสม็ด ป่าอ่าวเต็งรัง ป่าชายเลน ทะเลสาบสงขลา และทะเลหลวง ท้องที่ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน ตำบลลำปำ อำเภอเมือง ตำบลหวนโพธิ์ ตำบลจองถนน อำเภอเขาชัยสน ตำบลนาปะขอ อำเภอบางแก้ว ตำบลฝาละมี ตำบลปากพะยูน ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ตำบลกระแสมืนธุ์ ตำบลเชิงแส ตำบลเกาะใหญ่ ตำบลโรง อำเภอกระแสมืนธุ์ ตำบลระโนด ตำบลบ้านขาว ตำบลตะเคียนชะ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา ให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ และห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการล่าสัตว์ป่า เก็บหรือทำอันตรายแก่ไข่ หรือรังของสัตว์ป่าทุกชนิด ตามบัญชีท้ายประกาศ รวม ๑๔๑ ชนิด โดยได้กำหนดให้นกแอ่นกินรัง (*Aerodramus fuciphagus*) เป็นสัตว์ป่าที่ห้ามล่า ลำดับที่ ๑๕๖ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๐

โดยที่การประกาศกำหนดเขตห้ามล่าสัตว์ป่าดังกล่าวครอบคลุมพื้นที่บริเวณ เกาะสี เกาะห้า อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ได้มีการให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นมาก่อนและสัมปทานสิ้นสุดลง อยู่ระหว่างรอการให้สัมปทานใหม่ เป็นผลให้เกิดปัญหา ในทางปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมาย ระหว่างกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการดูแลพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ กับจังหวัดพัทลุงซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่น ตามพระราชบัญญัติการรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนี้

(๑) กองนิติการ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชมีความเห็นว่า นกแอ่นกินรังเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามกฎหมายกำหนดให้สัตว์ป่าบางชนิดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครอง และห้ามเก็บ ทำอันตราย หรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งรังของนกแอ่นกินรัง เว้นแต่เป็นผู้ได้รับอนุญาตเก็บรังนกอีแอ่นตามกฎหมายว่าด้วยอาการ รังนกอีแอ่นตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่พื้นที่ บริเวณเกาะสี เกาะห้า อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุงได้มีประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๔๐๑/๑๑๔๒ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ซึ่งสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

และสิ่งแวดล้อมกำหนดให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ และนกแอ่นกินรังถูกกำหนดให้เป็นสัตว์ห้ามล่าในบัญชีท้ายประกาศกระทรวงดังกล่าว รังของนกแอ่นกินรังจึงต้องห้ามมิให้ผู้ใดเก็บหรือทำอันตรายตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น จังหวัดพัทลุงจึงไม่สามารถอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่น ในพื้นที่ดังกล่าวได้ และพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชยังคงมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ในพื้นที่ดังกล่าว

(๒) จังหวัดพัทลุงมีความเห็นว่า พื้นที่บริเวณเกาะสี เกาะห้า อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง เป็นพื้นที่ที่กำหนดให้มีการสัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นมาก่อน การดำเนินการดูแลนกอีแอ่นเป็นไปตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ และจังหวัดพัทลุงเป็นพื้นที่ที่บังคับใช้พระราชบัญญัติดังกล่าวตามมาตรา ๔ และมีอำนาจที่จะให้สัมปทานตามมาตรา ๗ รวมทั้งมีอำนาจดูแลคุ้มครองเกาะรังนกอีแอ่นตามความในมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ด้วย ฉะนั้น จึงไม่สามารถนำมาตรา ๒๑ วรรคสอง และมาตรา ๔๒ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับได้อีก จึงเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรังนกอีแอ่นจังหวัดพัทลุงที่จะต้องปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชพิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีที่จังหวัดพัทลุงจะให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นในพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า และกำหนดให้นกแอ่นกินรังเป็นสัตว์ป่าชนิดที่ห้ามล่าและห้ามเก็บหรือทำอันตรายแก่รัง เป็นปัญหาในทางปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมายจึงขอหารือ ดังนี้

(๑) กรณีที่ได้มีการประกาศกำหนดพื้นที่ให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า และกำหนดให้นกแอ่นกินรังเป็นสัตว์ป่าชนิดที่ห้ามล่าไว้ด้วย ตามความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว จังหวัดโดยคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรังนกอีแอ่นจะสามารถอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นในพื้นที่ดังกล่าวได้หรือไม่

(๒) กรณีเป็นพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ จังหวัดโดยคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรังนกอีแอ่นจะสามารถอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าได้หรือไม่

(๓) โดยที่เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ มุ่งประสงค์ที่จะกำหนดบริเวณที่ดินให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัยเพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่า ดังนั้น หากการดำเนินการตามกรณีหารือที่ ๑ และ ๒ เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วแต่กรณี กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชจะต้องดำเนินการอย่างไร จึงจะถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมายทั้งสองฉบับ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหาหรือของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช โดยมีผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และผู้แทนจังหวัดพัทลุงเป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า โดยที่พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ตราขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงมาตรการต่าง ๆ ในการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และได้ผลสมดังวัตถุประสงค์ของกฎหมาย โดยมุ่งสงวนและคุ้มครองไปที่ตัวสัตว์ป่านั้นโดยตรง อย่างไรก็ตาม มาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กำหนดมาตรการในการคุ้มครองรังของสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะ โดยห้ามบุคคลใดเก็บ ทำอันตราย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งรังของสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครอง ยกเว้นผู้ซึ่งได้รับอนุญาตเก็บรังนกอีแอ่นตามกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่นและผู้ที่มีอำนาจของผู้รับอนุญาตดังกล่าว แต่ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อปรับปรุงพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พุทธศักราช ๒๕๔๒ โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนดูแลและจัดการการเก็บรังนกอีแอ่นอันเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องที่ของตน และให้เงินอากรรังนกอีแอ่นตกเป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นที่มีรังนกอยู่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้นและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดเดียวกัน รวมทั้งปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะให้เอกชนดำเนินการจัดเก็บรังนกอีแอ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น* เพื่อให้การสัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นในพื้นที่ของจังหวัดที่กำหนดในมาตรา ๔ เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และได้กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรังนกอีแอ่น

* มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดเก็บ ทำอันตราย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งรังของสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครอง

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตเก็บรังนกอีแอ่นตามกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่นและผู้ที่มีอำนาจของผู้รับอนุญาตดังกล่าว แต่ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่นเพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนดูแลและจัดการการเก็บรังนกอีแอ่นอันเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องที่ของตน และให้เงินอากรรังนกอีแอ่นตกเป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นที่มีรังนกอยู่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้นและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดเดียวกันตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะให้เอกชนดำเนินการจัดเก็บรังนกอีแอ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

* มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดพัทลุง จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดสตูล และจังหวัดตราด ส่วนในจังหวัดอื่นจะใช้บังคับเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ของแต่ละจังหวัดตามมาตรา ๖^๔ แห่งพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นผู้ที่มีอำนาจและหน้าที่ในการให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นที่มีอยู่ตามธรรมชาติบนเกาะหรือในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินตามมาตรา ๑๔^๕ ในท้องที่จังหวัดของตนได้ตามมาตรา ๗^๖ โดยคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรังนกอีแอ่นของแต่ละจังหวัดมีหน้าที่กำกับดูแลการเก็บรังนกของผู้รับสัมปทานให้เป็นไปตามสัมปทานและตามที่พระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติไว้ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง จังหวัดโดยคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรังนกอีแอ่นสามารถอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าที่ได้มีการประกาศกำหนดให้รังนกอีแอ่นหรือรังนกอีแอ่นกินรังเป็นสัตว์ป่าชนิดที่ห้ามล่าได้หรือไม่ เห็นว่า โดยที่มาตรา ๒๑^๗ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กำหนดมาตรการในการคุ้มครองรังของสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะ โดยห้ามบุคคลใดเก็บ ทำอันตราย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งรังของสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครอง ยกเว้นผู้ซึ่งได้รับอนุญาตเก็บรังนกอีแอ่นตามกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่นและผู้ที่มีอำนาจของผู้รับอนุญาตดังกล่าว แต่ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งมีผลให้ผู้ได้รับอนุญาตเก็บรังนกอีแอ่นได้รับยกเว้น

^๔ มาตรา ๖ ในแต่ละจังหวัดที่มีการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรังนกอีแอ่น ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัด หัวหน้าตำรวจจังหวัด สรรพากรจังหวัด ป่าไม้จังหวัด หัวหน้าคณะผู้บริหารท้องถิ่นทุกรายการส่วนท้องถิ่นที่มีการจัดเก็บรังนกอยู่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น และผู้ทรงคุณวุฒิอีกหกคนซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากรายชื่อบุคคลผู้มีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์เกี่ยวกับรังนกที่คณะผู้บริหารท้องถิ่นที่มีการจัดเก็บรังนกในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้นเสนอจำนวนสองคนและที่สภาจังหวัดเสนอจำนวนสี่คนเป็นกรรมการ และปลัดจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ

^๕ มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดเก็บรังนกที่มีอยู่ตามธรรมชาติบนเกาะหรือในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินโดยมิได้รับสัมปทานจากคณะกรรมการ

การขอรับสัมปทานในแต่ละจังหวัดให้ทำโดยการประมูลอากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศกำหนด

^๖ มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้และเพิกถอนสัมปทานเก็บรังนก

(๒) พิจารณาการจัดเก็บและจัดสรรเงินอากรรังนก

(๓) ให้คำแนะนำแก่ผู้รับสัมปทานเกี่ยวกับการเก็บรังนก

(๔) กำกับดูแลการเก็บรังนกของผู้รับสัมปทานให้เป็นไปตามสัมปทาน และตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข รวมทั้งปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ

ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดรับผิดชอบในการจัดเก็บเงินอากรรังนกและมีหน้าที่ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย รวมทั้งมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ

^๗ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับในการเก็บ ทำอันตราย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งรังของนกอีแอ่นอันเป็น สัตว์ป่าคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการ พิจารณาจัดเก็บอากรรังนกอีแอ่นได้ให้สัมปทานแก่ผู้รับสัมปทานรายใดแล้ว ผู้รับสัมปทาน ดังกล่าวก็สามารถเข้าไปเก็บรังนกอีแอ่นในเขตที่ได้รับสัมปทานได้ แม้ว่าเขตดังกล่าวจะถูก ประกาศกำหนดให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าตามมาตรา ๔๒^๕ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครอง สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็ตาม แต่ผู้ได้รับอนุญาตเก็บรังนกอีแอ่นจะต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดี กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในสัมปทานให้ครบถ้วน

ประเด็นที่สอง จังหวัดโดยคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรังนกอีแอ่น สามารถอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้สัมปทานเก็บ รังนกอีแอ่นในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าได้หรือไม่ เห็นว่า เมื่อได้ให้ความเห็นในประเด็นที่หนึ่ง แล้วว่า คณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรังนกอีแอ่นมีอำนาจให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่น ในท้องที่จังหวัดของตนได้ คณะกรรมการจึงสามารถให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นในเขตพื้นที่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตามมาตรา ๓๖^๖ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ แต่ในการเข้าไปเก็บรังนกอีแอ่นในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่านั้นผู้รับสัมปทาน จะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๗^๗ แห่งพระราชบัญญัติสงวน และคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ เสียก่อน

^๕ มาตรา ๔๒ บริเวณสถานที่ที่ใช้ในราชการหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์หรือประชาชนใช้ ประโยชน์ร่วมกันแห่งใด รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการจะกำหนดให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าชนิด หรือประเภทใดก็ได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อได้มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเขตห้ามล่าสัตว์ป่าชนิดหรือประเภทใดแล้ว ห้ามมิให้ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้

- (๑) ล่าสัตว์ป่าชนิดหรือประเภทนั้น
- (๒) เก็บหรือทำอันตรายแก่รังของสัตว์ป่าซึ่งห้ามมิให้ล่านั้น
- (๓) ยึดถือครอบครองที่ดิน หรือตัด โคน แผลวถาง เผา ทำลายต้นไม้ หรือพฤษชาติอื่น

หรือขุดหาแร่ ดิน หิน หรือเลี้ยงสัตว์ หรือเปลี่ยนแปลงทางน้ำ หรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง ท่วมทัน เทือกแห่ง เป็นพิษ หรือเป็นอันตรายต่อสัตว์ป่า เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี หรือเมื่ออธิบดีได้ ประกาศอนุญาตไว้เป็นคราว ๆ ในเขตห้ามล่าแห่งหนึ่งแห่งใดโดยเฉพาะ

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานอื่นใดมีความจำเป็นต้องปฏิบัติการตาม กฎหมาย หรือปฏิบัติการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในเขตห้ามล่าสัตว์ป่า พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานนั้นต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

^๖ มาตรา ๓๖ ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ห้ามมิให้ผู้ใดล่าสัตว์ป่า ไม่ว่าจะเป็นสัตว์ป่าสงวน หรือสัตว์ป่าคุ้มครองหรือมิใช่ หรือเก็บหรือทำอันตรายแก่รังของสัตว์ป่า เว้นแต่จะกระทำเพื่อการศึกษาหรือวิจัย ทางวิชาการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

^๗ มาตรา ๓๗ นอกจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานอื่นใดซึ่งต้องเข้าไปปฏิบัติการ ตามหน้าที่ ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง

ประเด็นที่สาม หากจังหวัดโดยคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรั้งนกอีแอ่น ดำเนินการให้สัมปทานเก็บรั้งนกอีแอ่นไปโดยฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติ สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วแต่กรณี กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จะต้องดำเนินการอย่างไรจึงจะถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมายทั้งสองฉบับ เห็นว่า เมื่อได้ พิจารณาแล้วว่าพระราชบัญญัติอากรรั้งนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๕๐ ตราขึ้นใช้บังคับกับการให้สัมปทาน เก็บรั้งนกอีแอ่นในพื้นที่ของจังหวัดที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕^{๑๑} เป็นการเฉพาะ และได้ให้ความเห็นไว้ ในประเด็นที่หนึ่งและประเด็นที่สองแล้ว จึงไม่ต้องพิจารณาประเด็นนี้อีก

(คุณพรทิพย์ จਾਲะ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤศจิกายน ๒๕๕๒

---

^{๑๑} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

ที่ ทส 0903.2/ 9737

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กทม.10900

28 พฤษภาคม 2552

เรื่อง หรือข้อกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าและกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่นในพื้นที่เดียวกัน

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. สำเนาประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฉบับลงวันที่ 29 มีนาคม พ.ศ.2550 เรื่อง กำหนดพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า
  2. สำเนาหนังสือกองนิติการ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ที่ ทส 0903.2/1679 ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2551
  3. สำเนาหนังสือกองนิติการ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ที่ ทส 0903.2/331 ลงวันที่ 12 มีนาคม 2552
  4. สำเนาหนังสือจังหวัดพัทลุง ค่วนที่สุด ที่ พท 0013/3935 ลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2552

ด้วยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฉบับลงวันที่ 29 มีนาคม พ.ศ.2550 กำหนดพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าพรุเสม็ด ป่าอ่าวบางเต็ง ป่าชายเลน ทะเลสาบสงขลา และทะเลหลวง ท้องที่ตำบลพนางคอง อำเภอควนขนุน ตำบลลำปำ อำเภอเมือง ตำบลห่านโพธิ์ ตำบลจองถนน อำเภอเขาชัยสน ตำบลนาปะขอ อำเภอบางแก้ว ตำบลฝาละมี ตำบลปากพะยูน ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ตำบลกระแสดินธุ์ ตำบลเชิงแส ตำบลเกาะใหญ่ ตำบลโรง อำเภอกระแสดินธุ์ ตำบลระโนด ตำบลบ้านขาว ตำบลตะเคียน ตำบลบ้านใหม่ อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา ให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 และห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการล่าสัตว์ป่า เก็บหรือทำอันตรายแก่ไข่ หรือรังของสัตว์ป่าทุกชนิด ตามบัญชีท้ายประกาศ รวม 181 ชนิด โดยได้กำหนดให้นกอีแอ่นบินรัง (*Aerodramus fuciphagus*) เป็นชนิดสัตว์ป่าที่ห้ามล่า ลำดับที่ 156 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 31 พฤษภาคม 2550 เป็นต้นไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1.

โดย...

โดยที่การประกาศกำหนดเขตห้ามล่าสัตว์ป่าดังกล่าวข้างต้น ได้ประกาศครอบคลุมพื้นที่บริเวณเกาะสี่ เกาะห้า อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ได้มีการให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นมาก่อนและสัมปทานสิ้นสุดลง อยู่ระหว่างรอการให้สัมปทานใหม่ เป็นผลให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมาย ระหว่างกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการดูแลพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 กับจังหวัดพัทลุงซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นตามพระราชบัญญัติอากรังนกอีแอ่น พ.ศ.2540 ดังนี้

1. กองนิติการ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีความเห็นว่า นกแอ่นกินรังเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามกฎหมายกำหนดให้สัตว์ป่าบางชนิดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง พ.ศ.2546 จึงห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครอง และห้ามเก็บ ทำอันตราย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งรังของนกแอ่นกินรัง เว้นแต่เป็นผู้ได้รับอนุญาตเก็บรังนกอีแอ่นตามกฎหมายว่าด้วยอากรังนกอีแอ่น ตามความในมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 แต่เนื่องจากพื้นที่บริเวณเกาะสี่ เกาะห้า อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ได้มีประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนดให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 และนกแอ่นกินรังถูกกำหนดให้เป็นสัตว์ที่ห้ามล่าในบัญชีท้ายประกาศกระทรวงดังกล่าว รังของนกแอ่นกินรังจึงต้องห้ามมิให้ผู้ใดเก็บหรือทำอันตราย ตามความในมาตรา 42 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 ดังนั้น จังหวัดพัทลุงจึงไม่สามารถอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติอากรังนกอีแอ่น พ.ศ.2540 ให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นในพื้นที่ดังกล่าวได้ และพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ยังคงมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 ในพื้นที่ดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2. และ 3.

2. จังหวัดพัทลุงมีความเห็นว่า พื้นที่บริเวณเกาะสี่ เกาะห้า อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง เป็นพื้นที่ที่กำหนดให้มีการสัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นมาก่อน การดำเนินการดูแลนกอีแอ่นเป็นไปตามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติอากรังนกอีแอ่น พ.ศ.2540 และจังหวัดพัทลุงเป็นพื้นที่บังคับใช้พระราชบัญญัติดังกล่าว ตามความในมาตรา 4 และมีอำนาจที่จะให้สัมปทานตามความในมาตรา 7 รวมทั้งมีอำนาจดูแลคุ้มครองเกาะรังนกอีแอ่นตามความในมาตรา 25 และมาตรา 26 ด้วย ฉะนั้น จึงไม่สามารถนำพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 มาตรา 21 วรรคสอง และมาตรา 42 วรรคสอง (2) มาใช้บังคับได้อีก จึงเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรังนกอีแอ่นจังหวัดพัทลุง ที่จะต้องปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติอากรังนกอีแอ่น พ.ศ.2540 รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4.

กรม...

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชพิจารณาแล้ว กรณีที่จังหวัดพัทลุงจะให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นในพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าและกำหนดให้นกอีแอ่นกินรังเป็นสัตว์ป่าชนิดที่ห้ามล่าและห้ามเก็บหรือทำอันตรายแก่รัง เป็นปัญหาในทางปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมาย จึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังนี้

1. กรณีที่ได้มีการประกาศกำหนดพื้นที่ให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าและกำหนดให้นกอีแอ่นกินรังเป็นสัตว์ป่าชนิดที่ห้ามล่าไว้ด้วย ตามความในมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 แล้ว จังหวัดโดยคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรังนกอีแอ่นจะสามารถอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ.2540 ให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นในพื้นที่ดังกล่าวได้หรือไม่ อย่างไร

2. กรณีเป็นพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 จังหวัดโดยคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรังนกอีแอ่นจะสามารถอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ.2540 ให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าได้หรือไม่ อย่างไร

3. โดยที่เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 มุ่งประสงค์ที่จะกำหนดบริเวณที่ดินให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัยเพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่า ดังนั้น หากการดำเนินการตามกรณีหารือที่ 1. และ 2. เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนมาตรา 42 วรรคสอง หรือ มาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 แล้วแต่กรณี กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จะต้องดำเนินการอย่างไร จึงจะถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ

จึงเรียนมาเพื่อขอได้โปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิสูตร สมนึก)

รองอธิบดี รักษาการแทน

อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

กองนิติการ

โทร. 0 2579 5268

โทรสาร 0 2579 7594

สำเนา

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าพรุเสม็ด ป่าอ่าวบางเต็ง ป่าชายเลน ทะเลสาบสงขลา และทะเลหลวง ท้องที่ตำบลพนาผดุง อำเภอควนขนุน ตำบลลำปำ อำเภอเมือง ตำบลทานโพธิ์ ตำบลจองถนน อำเภอเขาสมอชัย ตำบลนาปะขอ อำเภอบางแก้ว ตำบลฝาละมี ตำบลปากพะยูน ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ตำบลกระแสมันธุ์ ตำบลชิงแส ตำบลเกาะใหญ่ ตำบลโรง อำเภอกระแสมันธุ์ ตำบลระโนด ตำบลบ้านขาว ตำบลตะเครียะ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา ให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ แห่ง พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าพรุเสม็ด ป่าอ่าวบางเต็ง ป่าชายเลน ทะเลสาบสงขลา และทะเลหลวง ท้องที่ตำบลพนาผดุง อำเภอควนขนุน ตำบลลำปำ อำเภอเมือง ตำบลทานโพธิ์ ตำบลจองถนน อำเภอเขาสมอชัย ตำบลนาปะขอ อำเภอบางแก้ว ตำบลฝาละมี ตำบลปากพะยูน ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ตำบลกระแสมันธุ์ ตำบลชิงแส ตำบลเกาะใหญ่ ตำบลโรง อำเภอกระแสมันธุ์ ตำบลระโนด ตำบลบ้านขาว ตำบลตะเครียะ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายประกาศนี้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลหลวง

ข้อ ๒ ภายในแนวเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามข้อ ๑ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการล่าสัตว์ป่า เก็บหรือทำอันตรายแก่ไข่ หรือรังของสัตว์ป่าทุกชนิด ตามบัญชีท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ ภายในแนวเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามข้อ ๑ ห้ามมิให้ผู้ใดยึดถือครอบครองที่ดิน หรือตัดโค่น แม้วางจาก ทำลายต้นไม้ หรือพดุกชนิดอื่น หรือขุดหาแร่ ดิน หิน หรือเลี้ยงสัตว์ หรือเปลี่ยนแปลงทางน้ำ หรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง ท่วมทัน เหือดแห้ง เป็นพิษ หรือเป็นอันตรายต่อสัตว์ป่า เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี หรือเมื่ออธิบดีได้ประกาศอนุญาตไว้เป็นคราว ๆ

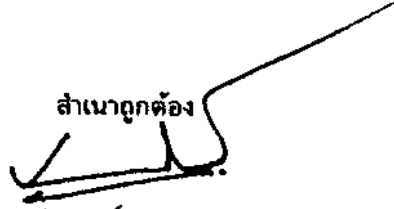
ข้อ ๔ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

(ลงนาม) เกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

(นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำเนาถูกต้อง
ว่าที่ร้อยตรี
(วิระศักดิ์ ว่องทรง)
เจ้าพนักงานป่าไม้ 5

บัญชีชนิดสัตว์ป่าหายประจำกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าพรุเสม็ด ป่าอ่าวบางเต็ง ป่าชายเลน ทะเลสาบสงขลา และ ทะเลหลวง
 ท้องที่ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน ตำบลลำปำ อำเภอเมือง ตำบลสทิงพะยูน ตำบลจองถนน อำเภอเขาสนชัย
 ตำบลนาปะขอ อำเภอบางแก้ว ตำบลฝายละมี ตำบลปากพะยูน ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง
 ตำบลกระแสมสินธุ์ ตำบลเชิงแส ตำบลเกาะใหญ่ ตำบลโรง อำเภอกระแสมสินธุ์ ตำบลระโนด ตำบลบ้านขาว
 ตำบลตะเครียะ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา ให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติ

สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.๒๕๓๕

ลำดับที่	ชนิดสัตว์ป่าที่ห้ามล่า
๑	ค้างคาวแม่ไก่ป่าฝน (<i>Pteropus vampyrus</i>)
๒	นากเล็กเล็บสั้น (<i>Aonyx cinerea</i>)
๓	นากใหญ่ขนเรียบ (<i>Lutrogale perspicillata</i>)
๔	โลมาอิรวดี หรือโลมาหัวบาตรคريبหลัง (<i>Orcaella brevirostris</i>)
๕	นกกระจอกบ้าน (<i>Passer montanus</i>)
๖	นกกระจ้อยป่าโกงกาง (<i>Gerygone sulphurea</i>)
๗	นกกระจิ๊ดหัวโลกเหนือ (<i>Phylloscopus borealis</i>)
๘	นกกระจิ๊ดเขียวคล้ำ (<i>Phylloscopus trochiloides</i>)
๙	นกกระจิ๊ดหัวมงกุฏ (<i>Phylloscopus coronatus</i>)
๑๐	นกกระจิบกระหม่อมแดง (<i>Orthotomus sericeus</i>)
๑๑	นกกระจิบคอดำ (<i>Orthotomus atrogularis</i>)
๑๒	นกกระจิบธรรมดา (<i>Orthotomus sutorius</i>)
๑๓	นกกระจิบหน้าท้องเหลือง (<i>Prinia flaviventris</i>)
๑๔	นกกระจิบหน้าสีข้างแดง (<i>Prinia rufescens</i>)
๑๕	นกกระจิบหน้าสีเรียบ (<i>Prinia inornata</i>)
๑๖	นกกระจิบหัวแดง (<i>Orthotomus sepium</i>)
๑๗	นกกระตีดหัวหมู (<i>Lonchura punctulata</i>)
๑๘	นกกระตีดสีอิฐ (<i>Lonchura malacca</i>)
๑๙	นกกระแตแต้แว๊ด (<i>Vanellus indicus</i>)
๒๐	นกกระเบื้องผา (<i>Monticola solitarius</i>)
๒๑	นกกระปูดเล็ก (<i>Centropus bengalensis</i>)
๒๒	นกกระปูดใหญ่ (<i>Centropus sinensis</i>)
๒๓	นกกระสาแดง (<i>Ardea purpurea</i>)
๒๔	นกกระสานวล (<i>Ardea cinerea</i>)
๒๕	นกกวัก (<i>Amaurornis phoenicurus</i>)

ลำดับที่	ชนิดสัตว์ป่าที่ห้ามล่า
๑๕๔	นกเอี้ยงควาย (<i>Acridotheres fuscus</i>)
๑๕๕	นกเอี้ยงสาริกา (<i>Acridotheres tristis</i>)
✓ ๑๕๖	นกแอ่นกินรัง (<i>Aerodramus fuciphagus</i>) ✓ <i>นกแอ่นกินรัง (A. f.)</i>
๑๕๗	นกแอ่นตาล (<i>Cypsiurus balasiensis</i>)
๑๕๘	นกแอ่นท้องขาว (<i>Collocalia esculenta</i>)
๑๕๙	นกแอ่นทุ่งใหญ่ (<i>Glareola maldivarum</i>) <i>นกแอ่นทุ่งใหญ่</i>
๑๖๐	นกแอ่นบ้าน (<i>Apus affinis</i>)
๑๖๑	นกแอ่นพันธุ์หิมาลัย (<i>Aerodramus brevirostris</i>)
๑๖๒	นกแอ่นหางสีเหลือง (<i>Aerodramus maximus</i>) ✓ <i>นกแอ่นหางสีเหลือง ๘๖ 7.</i>
๑๖๓	นกชุก หรือนกเค้ากู่ (<i>Otus lempiji</i>)
๑๖๔	เป็ดคับแค (<i>Nettapus coromandelianus</i>)
๑๖๕	เป็ดแดง (<i>Dendrocygna javanica</i>)
๑๖๖	เป็ดลาย (<i>Anas querquedula</i>)
๑๖๗	เหยี่ยวกิ่งกำสิดำ (<i>Aviceda leucophotes</i>)
๑๖๘	เหยี่ยวขาว (<i>Elanus caeruleus</i>)
๑๖๙	เหยี่ยวต่างคำขาว (<i>Circus melanoleucos</i>)
๑๗๐	เหยี่ยวดำ (<i>Milvus migrans</i>)
๑๗๑	เหยี่ยวแดง (<i>Haliastur indus</i>)
๑๗๒	เหยี่ยวทุ่ง (<i>Circus spilonotus</i>)
๑๗๓	เหยี่ยวนกรกระจอกเล็ก (<i>Accipiter virgatus</i>)
๑๗๔	เหยี่ยวนกรกระจอกใหญ่ (<i>Accipiter nisus</i>)
๑๗๕	เหยี่ยวนกรเขาคีรา (<i>Accipiter badius</i>)
๑๗๖	เหยี่ยวเพเรกริน (<i>Falco peregrinus</i>)
๑๗๗	เหยี่ยวแมลงปอชาดำ (<i>Microhierax fringillarius</i>)
๑๗๘	เหยี่ยวรุ้ง (<i>Spilornis cheela</i>)
๑๗๙	เหยี่ยวเล็กตะโพกขาว (<i>Polihierax insignis</i>)
๑๘๐	เหยี่ยวออสเปอร์ (<i>Pandion haliaetus</i>)
๑๘๑	อีกา (<i>Corvus macrorhynchos</i>)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ   กองนิติการ   กลุ่มงานกฎหมาย   โทร. 0-2579-5266, 214
 ที่ ทส 0903.2/ 1649   วันที่ 2   ธันวาคม 2551
 เรื่อง ปัญหาที่เกาะรังนกเกาะสีเกาะห้า

เรียน ผู้อำนวยการสำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า

ตามที่สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่าได้มีหนังสือ ที่ ทส 0909.203/4883 ลงวันที่ 18 พฤศจิกายน 2551
 ขอหารือ กองนิติการ. กรณี "คนปากพะยูนพัทลุงประชาชนผู้เสียหายให้รัฐ" มีหนังสือร้องเรียนว่า การให้
 สัมปทานเก็บรังนกนางแอ่นที่เกาะรังนกเกาะสีเกาะห้าได้สิ้นสุดลง และยังไม่ได้ออกสัมปทานใหม่ให้แก่ผู้ใด
 จึงทำให้มีการแย่งชิงผลประโยชน์กันรุนแรง มีการลักลอบเก็บรังนก เจ้าหน้าที่ของรัฐหาผลประโยชน์โดย
 อำนาจความสะดวกให้พรรคพวกไปลักลอบเก็บรังนก โดยผู้ร้องเรียนขอให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า
 และพันธุ์พืช ช่วยเหลือคลี่คลายปัญหา นั้น

กองนิติการได้พิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า นกแอ่นกินรังเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามกฎหมาย
 กำหนดให้สัตว์ป่าบางชนิดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง พ.ศ. 2546 จึงห้ามมิให้ผู้ใดครอบครองและห้ามเก็บ
 ทำอันตรายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งรังของนกแอ่นกินรัง เว้นแต่เป็นผู้ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วย
 อากาศรังนกแอ่น พ.ศ. 2540 ตามมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535
 แต่เนื่องจากพื้นที่ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ตามที่ได้มีการร้องเรียนนั้น ได้มีประกาศ
 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าพรุเสม็ด ป่าอ่าวบางเต็ง
 ป่าชายเลน ทะเลสาบสงขลา และทะเลหลวง ท้องที่ตำบลนางตุง อำเภอควนขนุน ตำบลลำปำ อำเภอเมือง
 ตำบลหวนโพธิ์ ตำบลจองถนน อำเภอเขาสมอชัย ตำบลนาปะขอ อำเภอบางแก้ว ตำบลฝ่าละมี ตำบลปากพะยูน
 ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ตำบลกระแสดินธุ์ ตำบลเชิงแส ตำบลเกาะใหญ่ ตำบล
 ไร่ อำเภอกระแสดินธุ์ ตำบลระโนด ตำบลบ้านขาว ตำบลตะเครียะ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอระโนด จังหวัด
 สงขลา ให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 แล้ว และนก
 แอ่นกินรังเป็นสัตว์ป่าที่ห้ามล่าในลำดับที่ 156 รังของนกแอ่นกินรัง จึงเป็นกรณีห้ามเก็บหรือทำอันตราย
 แก่รังของสัตว์ป่าซึ่งห้ามมิให้ล่าตามมาตรา 42 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า
 พ.ศ. 2535 ดังนั้น จึงไม่สามารถให้สัมปทานเก็บรังนกได้

อนึ่ง หากสำนักอนุรักษ์สัตว์ป่าพิจารณาข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า นกแอ่นกินรังเป็นสัตว์ป่า
 ที่ไม่สมควรกำหนดให้เป็นสัตว์ป่าที่ห้ามล่าในเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
 สิ่งแวดล้อมดังกล่าวข้างต้น และการถอนนกแอ่นกินรังจะเป็นประโยชน์และทำให้นกแอ่นกินรังเป็นสัตว์ป่า
 ที่เป็น ...

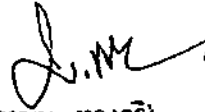
รับ

โทร. ๐๙

๐๙

ที่เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 เพียงอย่างเดียว ซึ่งจะทำให้นกแอ่นกินรังในพื้นที่นี้ได้รับการยกเว้นตามมาตรา 21 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

(นายณัฐ ทองศรี)
ผู้อำนวยการกองนิติการ

นางสาววิภา / 1110
/ 1110
/ 1110
(นางสาววิภา / 1110)
/ 1110

บันทึกข้อความ

วันที่	16.08.52
เรื่อง	สิ่งที่ส่งมาด้วย
เลขที่	16.08.52
วันที่	16.08.52

ส่วนราชการ . . . กองนิติการ กลุ่มงานกฎหมาย โทร. 0 2579 5266, 214

ที่ ทส 0903.2/ 331 วันที่ 12 มีนาคม 2552

เรื่อง ขอรื้อแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติ
อาคารรั้งนกอีแอ่น พ.ศ.2540

เรียน อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ด้วยสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 6 (สงขลา) ได้มีหนังสือ ที่ ทส 0916.7/10454 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2551 ส่งสำเนาหนังสือเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลหลวง ที่ ทส 0916.707/335 ลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 ทาริกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เพื่อขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความข้อกฎหมายระหว่างพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติอาคารรั้งนกอีแอ่น พ.ศ.2540 ว่าในกรณีที่ดินที่ได้รับสัมปทานตั้งอยู่ในพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่า เมื่อสิ้นสุดการสัมปทานลง เจ้าหน้าที่ของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลหลวงมีหน้าที่ดูแลตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 ได้หรือไม่

กองนิติการได้พิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. นกแอ่นกินรังเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามกฎหมายที่กำหนดให้สัตว์ป่าบางชนิดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง พ.ศ.2546 จึงห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองและห้ามเก็บทำอันตรายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งรังของนกแอ่นกินรัง เว้นแต่ผู้ได้รับอนุญาตเก็บรังนกอีแอ่น ตามกฎหมายว่าด้วยอาคารรั้งนกอีแอ่น ตามมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 ซึ่งกองนิติการได้มีความเห็นไว้แล้วตามหนังสือ ที่ ทส 0903.2/1679 ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2551 (เอกสารแนบ)

2. กรณีที่มีการบังคับใช้กฎหมายระหว่างหน่วยงานในพื้นที่เดียวกัน จะต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ของกฎหมายทั้งสองฉบับประกอบกัน หากกฎหมายทั้งสองฉบับมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน การบังคับใช้กฎหมายแต่ละฉบับจะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายนั้น ๆ แต่การใช้บังคับกฎหมายแต่ละฉบับสามารถใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง และเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าพื้นที่บริเวณเกาะสี่-เกาะห้า จังหวัดพัทลุง ได้ให้สัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นแก่ผู้รับสัมปทาน โดยได้รับการยกเว้นในการเก็บรังนกอีแอ่น ตามมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 แต่เนื่องจากบริเวณพื้นที่ดังกล่าวตั้งอยู่ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชจึงมีหน้าที่คุ้มครองดูแลไม่ให้มีการกระทำใด ๆ ที่ขัดต่อมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 ประกอบกับสัมปทานได้สิ้นสุดลงแล้ว ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่จึงมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติตาม

พระราช...

พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 ในพื้นที่ดังกล่าว (เทียบเคียงกับความเห็นของ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 7) เรื่องเสร็จที่ 738/2551)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา หากเห็นชอบโปรดลงนามในร่างหนังสือแจ้ง ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 6 (สงขลา) และผู้อำนวยการสำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า ที่แนบมาพร้อมนี้

(นายธิตี กนกทวีธากร)
ผู้อำนวยการกองนิติการ

③ คุณจิระพรหม

ลงนามแล้ว

พิจารณาดำเนินการ

(นางธิดา พรหมศิริ) 52
นิติกรชำนาญการพิเศษ
หัวหน้ากลุ่มงานกฎหมาย กองนิติการ

④

- กพค.

เรื่องพิจารณาขอ
ขออนุญาตใช้พื้นที่
ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ
ป่าดงดิบชื้น
พื้นที่ 100 ไร่
ตำบล...
อำเภอ...
จังหวัด...

18 มี.ค. 52

(นายวิสูตร ตมณี)

รองอธิบดี รักษาการแทน
อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

⑤

กลุ่มงานกฎหมาย

- พิจารณา

(นายธิตี กนกทวีธากร)

ผู้อำนวยการกองนิติการ

19 มี.ค. 2552

สิ่งที่ส่งมาด้วย 4.

สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 6
รับ 5766
วันที่ 12 มี.ค. 2552
เวลา 13.37

ด่วนที่สุด

ที่ พท 00131/ 39 35

ศาลากลางจังหวัดพัทลุง
ถนนรามเสวี พท 93000

6 พฤษภาคม 2552

ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า
เลขที่รับ 4295
วันที่ 12 มี.ค. 2552
เวลา 13.30

เรื่อง ปัญหาที่เกาะรังนก เกาะสี - เกาะห้า และการประมูลเงินอากรรังนกอีแอ่น

เรียน ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 6 (สงขลา)

- อ้างถึง 1. หนังสือสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 6 (สงขลา) ที่ พท 0916.7/2749 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2552
 2. หนังสือสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 6 (สงขลา) ที่ พท 0916.7/3154 ลงวันที่ 1 เมษายน 2552
 3. หนังสือสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 6 (สงขลา) ที่ พท 0916.7/3153 ลงวันที่ 1 เมษายน 2552

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 6 (สงขลา) แจ้งว่า พื้นที่สัมปทานรังนกอีแอ่นบริเวณเกาะสี, เกาะห้า อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ได้ประกาศให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 แล้ว และนกอีแอ่นเป็นสัตว์ป่าที่ห้ามล่าในลำดับที่ 156 จึงไม่สามารถให้สัมปทานเก็บรังนกได้ ตามมาตรา 42 วรรคสอง(2) แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 นั้น

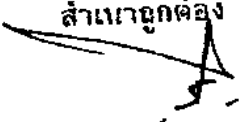
จังหวัดพิจารณาแล้ว เห็นว่าพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ที่กำหนดให้มีการสัมปทานเงินอากรรังนกอีแอ่นมาก่อน ถือเป็นไปตามพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พุทธศักราช 2482 และต่อมาได้ออกเลิกและมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. 2540 ขึ้นบังคับแทน การดำเนินการดูแลรังนกอีแอ่นจึงเป็นไปตามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. 2540 และจังหวัดพัทลุง ได้เป็นพื้นที่บังคับใช้พระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ.2540 ตามความในมาตรา 4 และมีอำนาจที่จะให้สัมปทาน ตามความในมาตรา 7 รวมทั้งมีอำนาจดูแลคุ้มครองเกาะรังนกอีแอ่น ตามความในมาตรา 25 และมาตรา 26 ด้วย ฉะนั้นจึงไม่สามารถนำพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 21 วรรคสอง และมาตรา 42 วรรคสอง (2) มาใช้บังคับได้อีก

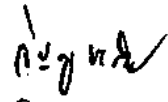
อีกประการหนึ่ง เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ.2540 ได้มีหลักเหตุผลบันทึกไว้ว่า “ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่นเพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนดูแล และจัดการการเก็บรังนกอีแอ่นอันเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องที่ของตน และให้เงินอากรรังนกอีแอ่นตกเป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นที่มีรังนกอยู่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดเดียวกันตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะ

/ ให้เอกชน ...

กรณีดังกล่าว ก็ควรแจ้งกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้หรือสำนักงานกฤษฎีกาได้วินิจฉัยหาข้อ
ยุติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

สำเนาถูกต้อง

(นางชาญณรงค์ คงสะอาด)
เจ้าพนักงานป่าไม้ชำนาญงาน

(นายวินัย ทองสกุล)
ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง

ถนน.ทศจ.พัทลุง

โทร. 0-7461-3093

โทรสาร. 0-7462-1341

๒๕๕๒

๑
12 พ.ค. 2552

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- ฝ่ายวิชาการและคุ้มครองสัตว์ป่า
- ฝ่ายจัดการหิมะที่อนุรักษ์สัตว์ป่า
- ฝ่ายส่งเสริมและเผยแพร่การอนุรักษ์สัตว์ป่า

121 พ.ค. ๒๕๕๒

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

เลขที่	1574
วันที่	๖ ก.ค. ๕๒

กรม	กระทรวงมหาดไทย
เลขที่	19255
วันที่รับ	22 พ.ค. 2552
เวลา	

ส่วนราชการ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 6 (สงขลา) ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า โทร. 0-7431-1020 ต่อ 4292

ที่ ทส 0916.71/4447

วันที่ 8 พฤษภาคม 2552

เรื่อง ปัญหาที่เกาะรังนกเกาะสี-เกาะห้าและการประมูลเงินอากรรังนกอีแอ่น

เรียน อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ด้วยสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 6 (สงขลา) ได้รับหนังสือศาลากลางจังหวัดพัทลุง ด่วนที่สุด ที่ ทท 0013/3935 ลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2552 เรื่อง ปัญหาที่เกาะรังนกเกาะสี-เกาะห้าและการประมูลเงินอากรรังนกอีแอ่น ว่าพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ ที่กำหนดให้มีการสัมปทานเงินอากรรังนกอีแอ่นมาก่อน การดำเนินการดูแลรังนกอีแอ่น จึงเป็นไปตามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. 2540 และจังหวัดพัทลุงเป็นพื้นที่ที่บังคับใช้พระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. 2540 ตามมาตรา 4 มีอำนาจที่จะให้สัมปทาน ตามความในมาตรา 7 รวมทั้งมีอำนาจดูแลคุ้มครองเกาะรังนกอีแอ่น ตามความในมาตรา 25 และมาตรา 26 ด้วย ฉะนั้น จึงไม่สามารถนำพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 21 วรรคสอง และมาตรา 42 วรรคสอง (2) มาใช้บังคับได้อีก

สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 6 (สงขลา) พิจารณาแล้วเห็นว่าการประกาศประมูลหาผู้รับสัมปทานของจังหวัดพัทลุง ไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากได้มีประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2550 ได้ประกาศให้พื้นที่ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ความราชกิจจานุเบกษา หน้า 17 เต็ม 124 ตอนพิเศษ 172 ง ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2550 และตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 นกอีแอ่นกินรังเป็นสัตว์ป่าที่ห้ามล่า ในลำดับที่ 156 จึงทำให้รังของนกอีแอ่นกินรังเป็นกรณีห้ามเก็บหรือทำอันตราย แก่รังของสัตว์ป่าซึ่งห้ามมิให้ล่า ตามมาตรา 42 วรรคสอง (2) จึงไม่สามารถให้สัมปทานได้ ตามหนังสือกองนิติการ ที่ ทส 0903.2/1679 ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2551 จึงเป็นกรณีอาจถือได้ว่าเป็นการใช้กฎหมายขัดกับกฎหมายอีกฉบับ จึงขอหารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวโดยขอได้โปรดนำประเด็นปัญหาดังกล่าวหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

กองนิติการ

22 พ.ค. 2552

(นายสมหมาย กิตยากุล)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 6

ส่ง กลุ่มงานกฎหมาย

พิจารณาคณะ
ร. กทวิ
(นายอิทธิ กนกทวีราษฎร์)
ผู้อำนวยการกองนิติการ
22 พ.ค. 2552